

Хиля Володимир Петрович,

доктор хімічних наук, професор кафедри органічної хімії Київського національного університету імені Тараса Шевченка, член-кореспондент Національної академії наук України

Народився в 1939 році в місті Радомишлі Житомирської області в родині службовців. У дитинстві мріяв про подорожі, хотів стати геологом, його захоплювала та вражала багатобарвність оточуючого середовища, кольорове розмаїття квітів, багрянець лісів. Наблизитись до розуміння хімічної природи рослинного світу могла допомогти тільки органічна хімія. У старших класах учитель хімії організував у школі гурток, де демонстрував учням цікаві досліди. Це й спонукало Володимира до вступу на хімічний факультет Київського державного університету імені Тараса Шевченка. З цим навчальним закладом пов'язаний увесь подальший життєвий і творчий шлях Володимира Петровича. Університет став його рідною домівкою. Тут він пройшов

шлях від студента до професора, завідувача кафедрою. Зустрів своє кохання, одружився.

Після закінчення хімічного факультету Володимир Хиля став аспірантом кафедри органічної хімії Київського державного університету імені Тараса Шевченка. Його керівником був всесвітньо відомий учений — академік НАН України А.І. Кіпріанов.

Уже на першому році аспірантури Володимир Петрович виявив себе здібним та сумлінним дослідником і був рекомендований до наукового стажування в лабораторії професора Р. Богнара (Дебрецен, Угорщина). Саме там він і зацікавився одним з найпоширеніших у природі класів кисневмісних гетероциклічних сполук — флавоноїдів, на основі яких створено багато відомих лікарських препаратів (аскорутин, карсил та ін.).

У 1967 році Володимир Хиля захистив кандидатську дисертацію «Цианиновые красители, построенные из азотистых гетероциклов, включающих α -углеродные атомы полиметинового хромофора», у 1986 — докторську дисертацію «Модифицированные флавоноиды, изофлавоноиды и азотсодержащие гетероциклические системы на их основе».

З 1966 р. Володимир Петрович — асистент, старший викладач, доцент, з 1987 р. — професор, а з 1998 по 2005 р. — завідувач кафедри органічної хімії Київського національного університету імені Тараса Шевченка. З 1992 по 2000 р. — заступник голови експертної ради ВАК України з хімічних наук (органічний профіль), з 2000 р. — член-кореспондент НАН України.

Ще у часи роботи асистентом В.П. Хиля разом з професором О.В. Стеценком на кафедрі органічної хімії створили нову спеціалізацію «Хімія природних сполук». У цей же час Володимир Петрович в науковій діяльності заклав перші цеглини своєї майбутньої школи флавоноїдів, ізофлавоноїдів та кумаринів, навіть не чекаючи, що буде створено такий широкий і плідний науковий напрям. Нині кафедра пишається тим, що має у своєму складі вченого-класика хімії флавоноїдів. Цей факт не важко перевірити будь-кому, перегорнувши хоч декілька сторінок реферативних журналів з теми «Природні сполуки та їх синтетичні аналоги».

Отак створилась і виросла школа нині вже професора Хилі. Незліченна кількість студентів, що під його керівництвом виконували дипломні роботи, і зараз працюють на різних посадах не тільки в Україні, а й далеко за її межами. Професор Хиля підготував 4 докторів та 15 кандидатів наук.

В.П. Хиля є автором понад 300 наукових праць, 102 авторських свідоцтв, 10 літературних оглядів, співавтором монографії «Природные и модифицированные изофлавоноиды» та підручника «Курс органической химии. Биологические аспекты».

Коло наукових інтересів професора Хилі: хімія природних та модифікованих флавоноїдів — хімічні, стереохімічні та біологічні аспекти. Дослідження хімічних властивостей флавоноїдів, багаторічна праця над одержанням нових гетероциклічних сполук привели до створення сотень біологічно активних речовин.

Нині у Київському національному університеті імені Тараса Шевченка Володимир Петрович читає загальний курс з органічної хімії, спецкурси зі стереохімії, хімії вуглеводів, хімії низькомолекулярних біорегуляторів, біоорганічної хімії та веде спеціальний практикум з методів вилучення, синтезу та дослідження природних сполук. Вченою радою університету він неодноразово визнавався кращим викладачем року.